

Kázeň – 1. nedeľa po Veľkej noci (Blahoslavená viera)

Mgr. Simona Kapitáňová

1Pt 1, 3 – 9: *„Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás zo svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej: k neporušiteľnému, nepoškvrnenému a nevädnuúcemu dedičstvu, odloženému v nebesiach vám, ktorých moc Božia zachováva vieru na spasenie pripravené zjaviť sa v poslednom čase. Veselte sa z toho, hoci sa teraz ešte, keď treba, na krátky čas aj rmútite pre rozličné pokúšania, aby vaša skúšaná viera, omnoho drahšia ako hynúce, ale ohňom preskúšané zlato, bola vám na chválu, slávu a česť pri zjavení Ježiša Krista. Nevideli ste Ho, a milujete Ho; ani teraz Ho nevidíte, a veríte v Neho a radujete sa nevyčerpateľnou radosťou plnou slávy, dosahujúc cieľ svojej viery, spasenie duší.“*

Bratia a sestry!

V teologickom prostredí je prirodzené, že skúmame biblické spisy, ovládame biblické jazyky, je nám známa postava Krista, Jeho podstata, učenie a život. Na pôde teologickej fakulty, resp. cirkvi nie je nič zvláštne na tom, keď rozprávame, či diskutujeme o duchovných témach. Máme mnoho poznatkov z prednášok alebo z osobného štúdia. Vzdelanie v oblasti teológie, najmä v oblasti biblických spisov je v každom ohľade prospešné, no pri tom všetkom je z pohľadu večnosti kľúčová naša viera – čistá, úprimná a bezpodmienečná viera v to, o čom sa učíme, resp. čo je podstatou nášho štúdia.

Poznatky neznameniajú automaticky vieru. Poznanie Biblie, či Kristovho života a učenia neznamená, že človek Kristovi aj úprimne dôveruje a že je novým stvorením v Kristovi. Viera nepramení z nás, nemôžeme si ju nijako zaslúžiť, ani privlastniť. Lutherovo učenie o spasení milosťou skrze vieru je nám dobre známe. Toto presvedčenie je tajomstvom. Evanjelium ako tajomstvo je predstavené napr. v prípade apoštola Pavla, ktorému bolo *„zjavením oznámené tajomstvo“* (Ef 3, 3). Tajomstvo evanjelia si nemôžeme odhaliť sami, ale môže to iba Boh – odhalením tajomstva, resp. darovaním poznania. Viera je teda darom z milosti.

Autor dnešného textu píše: *„Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás zo svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej.“* Celé spasenie človeka je Božou milosťou. Viera, skrze ktorú sme zachránení je Jeho milosťou. Kristovo tajomstvo evanjelia je transcendentné, presahuje nás. On, ktorý vzkriesil Krista, znovuzrodil svojou milosťou tých, čo Mu veria, resp. uveria. Znovuzrodil ich pre večný

život, ktorý je ich dedičstvom: „... k neporušiteľnému, nepoškvrnenému a nevädnicému dedičstvu, odloženému v nebesiach vám, ktorých moc Božia zachováva vieru na spasenie pripravené zjaviť sa v poslednom čase.“ Napriek ťažkostiam života pre nich „... moc Božia zachováva vieru na spasenie pripravené zjaviť sa v poslednom čase.“ Hospodin zachová ich vieru až do konca tohto sveta.

Ako iste vieme, život na tomto svete nie je jednoduchý – pre niekoho viac, pre iného menej. Možno si to viac uvedomujeme počas pandémie, ktorá zastihla tento svet. Alebo sme sa ocitli počas života ocitli v problémoch s financiami, so zdravím, alebo s pokušením. Možno nás trápí neúspech, či konflikty s našimi blízkymi, príp. máme problémy s určitými druhmi závislosti, alebo so svojím vlastným „ja“, ktoré chce byť nadradené nad druhých. Je pravdepodobné, že každý z nás si prešiel, alebo prechádza nejakým životným problémom. Nad týmto všetkým stojí Kristus a viera v Neho ako osobného Spasiteľa. Autor dnešného textu nám hovorí, aby sme sa radovali „... hoci sa teraz ešte, keď treba, na krátky čas aj rmútite pre rozličné pokúšania, aby vaša skúšaná viera, omnoho drahšia ako hynúce, ale ohňom preskúšané zlato, bola vám na chválu, slávu a česť pri zjavení Ježiša Krista.“ Napriek všetkým pokúšaniam a problémom sa máme radovať zo vzkrieseného Krista, pretože v ňom máme nádej. Jedine skrze Neho môžeme vojsť do večného života. Iba On nás môže znovuzrodiť a darovať nám večnosť v Božom kráľovstve. Máme sa tešiť, že sa zjaví v sláve a my budeme spolu s Ním naveky žiť v radosť, bez hriechu, zla a smrti. Takto sa tešiť môžeme jedine úprimnou dôverou v Krista.

Radosť v pokušeniach a ťažkostiach neznamená, že sa máme nasilu usmievať, ale že viera v Krista, ktorý nás zachránil a istota spasenia jedine skrze Neho v nás vzbudí úprimnú radosť aj keď to na svete nie je jednoduché. To sa nedá naučiť napriek tomu, že budeme mať teoretické vedomosti z teológie. Je to poznanie darované Bohom. „Viera je z počúvania skrze slovo Kristovo“ (R 10, 17). Prostredníctvom štúdia Písma, cez počúvanie, alebo čítanie Biblie Boh otvára ľudské vnútro pre prijatie tajomstva evanjelia. Vieru sami nezískame štúdiom, no Boh si naše štúdium môže použiť pre darovanie poznania, pre darovanie viery. Viera v Krista znamená úprimnú dôveru v Neho – znamená, že základom nášho života je vzkriesený Kristus, že On náš život riadi a my sme Jemu vo všetkom podriadení. Vtedy sa budeme úprimne radovať, pretože veríme, že skrze Neho máme pripravené niečo omnoho lepšie. Úprimná viera v Kristovo vzkriesenie, viera vo večný život v nás vzbudí túto radosť.

„Nevideli ste Ho, a milujete Ho; ani teraz Ho nevidíte, a veríte v Neho a radujete sa nevýslovnou radosťou plnou slávy ...“ Napriek tomu, že sme vzkrieseného Krista nevideli tak,

ako sa zjavil učeníkom po svojom vzkriesení, môžeme v Neho veriť. On sám povedal Tomášovi: „*Pretože si ma videl, uveril si; blahoslavení, ktorí nevideli, a predsa uverili*“ (J 20, 29). Viera nie je založená na dôkazoch, ale je *dôvodom toho, čo nevidíme*“ (Žid 11, 1). Viera nás presahuje, nemôžeme ju sami získať, ale môžeme o ňu prosiť. Aj keď Krista fyzicky nevidíme, je v každom veriacom prítomný skrze svojho Ducha. Nevidíme Ho, ale milujeme Ho a radujeme sa „*nevýslovnou radosťou plnou slávy*.“ Kristus síce viac nechodí fyzicky po tejto zemi, ale prebýva v každom, kto Mu úprimne dôveruje, je v každom, koho On „*znovuzrodil pre živú nádej*“. Prostredníctvom nás koná v tomto svete. Ak sme Kristovi, resp. Jeho evanjeliu uverili, budujme túto vieru ďalej – štúdiom Písma, v osobných, či spoločných modlitbách, v duchovných rozhovoroch s ostatnými kresťanmi...

Radovať v každom okamihu sa máme, pretože skrze Krista dosahujeme „*cieľ svojej viery, spasenie duší*.“ Tento cieľ majme stále pred očami – v radostných aj náročných časoch na tejto zemi. Tam smerujeme a z toho sa radujme každý deň – pretože skrze Neho máme večnosť. Kto tomuto verí, vie kde má skladať svoju nádej, vie, že sa nemusím strachovať, ani pochybovať, ale že sa môže tešiť zo spasenia. Toho si Boh použije aj na rozdávanie radosti a povzbudenia ľuďom naokolo. Kto Kristovi nedôveruje, alebo pochybuje, môže Ho prosiť o dar viery, o otvorenie srdca pre poznanie Božieho tajomstva.

Drahí priatelia, študujme naďalej, vzdelávajme sa v Božom slove a radujme sa, že milosťou skrze vieru v Krista dosahujeme večný život. Nech však naše štúdium nie je prázdny teoretizovaním o duchovne, ale úprimnou dôverou v Krista ako Záchrancu od hriechu, smrti a diabla. Nech sa každý deň tešíme z Kristovho vzkriesenia, ktoré dalo ľudstvu nádej na večnosť. Túto radosť rozdávejme všade tam, kam nás Pán Boh postavil. Tešme sa, že Mu môžeme veriť a že raz budeme spolu s Ním večne žiť v nebesiach. Amen.